

Verslag van het kleasterrûntsje op zaterdag 9 september 2017 in Bolsward van Gerrit Groeneveld.

We werden hartelijk ontvangen in de Doopsgezinde kerk, waar de koffie klaar stond. Om 10 uur volgde de opening. Iemand vertelde over de Doopsgezinde kerk, er was een kloosterviering o.l.v. de pastores Ciel Huitema en Gerrit Groeneveld. Tryntsje de Boer vertelde over de tocht van deze dag. Er waren ongeveer 30 aanwezigen in de kerk. Stadsgids Jan Keuvelaar maakte vervolgens met ons een rondje door Bolsward langs plekken waar de invloed van de kloosters te zien was. De lunch (met soep!) konden we gebruiken in het Convent, naast de Martinikerk. Daarna werd de wandeling voortgezet naar de boerderij waar pater Titus Brandsma opgroeide. We hoorden over zijn levensverhaal en –einde en zongen het lied Nada te turbe, met een tekst van Teresa van Avila en op muziek van Taizé. De tocht ging verder naar Hartwerd, waar we ons aansloten bij een groep van Krúspunt onder leiding van ds. Liuwe Westra, die deze dag ook een kleasterkuier maakte. We liepen samen een deel van het Oldecloosterpad, dwars door de weilanden naar de infokiosk over het Oldeclooster. Onderweg werden we bijgepraat door ds. Westra die ons allerlei bijzonderheden wist te vertellen over het klooster dat hier heeft gestaan. Omdat we om half vijf hadden afgesproken in Bolsward bij het Titus Brandsmamuseum, namen we bij de kloosterinfokiosk afscheid van de groep van Krúspunt. Het bleef gelukkig droog, op een enkel spatje na, maar het was door het hoge gras nog een pittige wandeling. Toen we tegen 17.00 uur bij het museum waren, waren we toe aan een kopje koffie dat ons gelukkig werd aangeboden. Intussen konden we naar een film over Titus Brandsma kijken. Het was een in alle opzichten inspirerend Kleasterrûntsje, met dank aan iedereen die er aan heeft meegewerkt.

Verslag van het kleasterrûntsje op zaterdag 19 augustus 2017 in Gerkesklooster van Gerrit Groeneveld.

Het Kleasterrûntsje is afgelopen zaterdag 19 augustus gehouden vanuit de Hervormde kerk in Gerkeskleaster, de voormalige brouwerij van het klooster Jeruzalem. We waren met een groep van 27 wandelaars en 7 fietsers. Om 10 uur begon de viering in de kerk met een mooie meditatie van ds. Gaele Postma (zie bijlage). Daarna vertelde Klaas van der Sluis over het klooster Jeruzalem en het naburige vrouwenklooster Galilea (de boerderij bij Burum, zie bij de volgende serie foto's). Dit was een uithof van het Cisterciënzer klooster Jeruzalem. Tryntsje vertelde over de tocht die door het prachtige landschap naar Burum ging (voor de wandelaars) en voor de fietsers via Pieterzijl en Munnekezijl naar Burum. In de kerk van Burum konden we de lunch gebruiken, kregen we soep en vertelde kerkrentmeester Rudi Arends over het kerkgebouw. De fietsers gingen verder naar Kollum waar de beide kerken bezocht konden worden, de wandelaars gingen weer terug naar Gerkesklooster. Daar stond de koffie/thee klaar in de bovenzaal van de kerk waar een kloostermuseum is ingericht. Al met al hebben we een fantastische dag gehad.

Hier is nog de meditatie die ds. Gaele Postma hield in de kerk van Gerkesklooster.

DE OUDE KERK

In een wonderstille zomernacht vol heldere sterren kwam Jezus over de velden.
Hij liep naar de kerk. Niemand zag Hem.
Hij ging er binnen en zette zich op een van de stoelen.
Een hele tijd zat Hij daar en Hij staarde naar het altaar. Af en toe knikte Hij.
Hij keek naar de bank van de koster.
'Daar heeft de oude Larsen gezeten', mompelde Hij.
En Hij keek omhoog naar de preekstoel.
'En daar heeft Plesner gestaan', mompelde Hij weer.

'En hier heeft het kerkvolk gezeten, in blijde en kwade dagen, zeshonderd jaar lang en nog steeds zit het hier'.

En plotseling stond Hij op en knikte tegen de kerk en zei: 'Je bent nog goed genoeg, oude kerk, je bent nog altijd goed genoeg.'

Toen ging Hij de deur uit, zonder die eerst te openen, want dat kan Hij immers.

Toen Hij buiten op het kerkhof kwam, stond Hij weer stil. Een hele tijd lang.

Hij dacht aan de doden, die in de graven sliepen.

En Hij dacht aan de jonge en oude mensen en de kleine kinderen, die nog in hun bedden sliepen.

Hij stond daar, omgeven door heel het kerspel van de laatste duizend jaar.

Toen verhief Hij Zijn handen en richtte zich heel langzaam tot alle vier de windstreken, tot heel het kerspel en zegende het:

'.....verheffe Zijn aanschijn en schenke u vrede'.

Toen zongen de engelen daar binnen in de kerk: 'Amen' en de oude kerk zong mee. En Hij wendde zich om en ging oostwaarts, naar Zijn andere kerken in het land.

Tot zover wijlen de Deense predikant-toneelschrijver-martelaar Kay Munk, in zijn dagboek getiteld: 'Naast de Bijbel'.

Het zou vannacht gebeurd kunnen zijn.

Terwijl de mensen in deze regio in diepe rust waren, kwam Jezus over de velden en ging Gerkesklooster - Stroobos binnen.

Hij liep naar de Poorthoek, de plek waar ooit het klooster Jeruzalem, het klooster van Gerke stond, waarvan dit oude Brouwhuis bewaard is gebleven.

Sinds 1629 een gehoorplaats van Gods Woord is. Een toren in de tijd.

Niemand zag Hem komen.

Hij ging er binnen en ging op de achterste bank zitten. Zo is Hij immers.

'Hier zit de koster altijd', mompelde Hij.

Hij keek omhoog naar de preekstoel.

'Daar hebben ze gestaan', mompelde Hij weer, 'de eeuwen door'.

'En hier heeft het kerkvolk gezeten, in blijde en in kwade dagen en nog steeds zit het hier, al zovele eeuwen'.

Plotseling stond Hij op en knikte tegen het oude Brouwhuis: 'Je bent nog goed genoeg, oude, monumentale kerk, je bent nog altijd goed genoeg'.

Toen ging Hij de deur uit, zonder die eerst te openen, want kerkdeuren zijn voor Hem geen belemmering.

Hij ging door het hek met de woorden: 'Gedenk te sterven' en liep over het kerkhof tussen de graven door. Onlosmakelijk verbonden is het Huis van de Levende met de akker van de dood.

Een bankje op het hof nodigde om even te gaan zitten.

Een hele tijd zat Hij daar, in de stilte van de zomernacht.

Ook hier dacht Hij aan al die mensen, groot en klein, die in de loop der jaren, in blijde en in kwade dagen, van zondag tot zondag, naar deze eeuwenoude bedeplaats zijn gegaan en dat nog steeds doen.

Waar is het beter toeven dan in het huis van de Levende!

In gedachten hoorde Hij de organist spelen:

'Behoed uw kerk, zet uit o God, haar palen,
zij kenn'erlang geen grenzen meer'.

Toen ging Hij weer verder, door de Kerkeboeren richting het dorp.

Op de Klaarkamp stond Hij een tijdje stil.

Hij dacht aan al die mensen, oud en jong, die nog in hun bedden sliepen.

Straks zullen ze wakker worden en aan een nieuwe dag beginnen.

Toen verhief Hij Zijn handen en richtte zich heel langzaam tot alle vier de windstreken, tot heel de gemeenschap van Gerkesklooster-Stroobos en daarom heen en zegende het:

'...verheffe Zijn aanschijn en schenke u vrede'.

Toen zongen de engelen in het oude Brouwhuis: 'Amen!'

En Hij wendde Zich om en zag de torens in de wijde omgeving:

O Heer, wees met Uw kerk
en laat haar niet vergaan,
maar zend Uw kracht
diep in de nacht,
dan breekt de morgen aan. (Lied 591)

Vrede zij met u allen, die één bent in Christus! (1 Petrus 5 : 14b)

ds. Gaele Postma, predikant Herv. gemeente van Gerkesklooster-Stroobos.